

عنوان مقاله:

بررسی شهر اسلامی با تاکید بر اصول شهرسازی ایرانی اسلامی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حجت سلامی خانسان - دانشجوی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

جواد شریف نژاد - استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

معماری و شهرسازی در ذات خود دارای دویخس صورت ظاهر و باطن است. لیکن بایستی عنایت نمود که این دو وجه معماری و شهرسازی دارای ارتباطی مستقیم بوده و ظاهر معماری و شهرسازی بدون عنایت به باطن، بی معنی است درعین آنکه معنی تا شکل کالبدی نیابد نمود و بروز عینی نخواهد یافت. حال باعنایت به آنچه بیان گردید دیدگاه کلی نسبت به مفاهیم معماری و شهرسازی ایرانی - اسلامی ارایه می گردد. در شهرسازی ایرانی اسلامی نظمی حاکم است که با نگرش ریاضی هندسی شاید به سادگی قابل تشخیص نباشد لکن با مطالعات میدانی و شهودی می توانیم به این نظم و ویژگیهای آن پی ببریم. معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی متعادل است بدان مفهوم که با شناخت طراحان و ایجاد کنندگان، از بستر طبیعی آن، اولاً میزان جمعیت پذیری شهر متناسب با توان و ذخیره موجود در طبیعت تنظیم می گردید. ثانیاً توسعه کالبدی بناها و شهر با اتکاء به مصالح طبیعی موجود در منطقه انجام می گرفت. ثالثاً تقسیم بندی بناها اجزاء شهر و خدمات مورد نیاز آن به گونه ای متناسب صورت می پذیرفته است. در مقاله حاضر سعی شده است به تاکید بر اصول کالبدی معماری ایرانی اسلامی شهرسازی را مورد ارزیابی قرار دهد. در این مقاله از روش تحقیق به صورت تفسیری تاریخی وهمبستگی کیفی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

سلسله مراتب، سلسله مراتب محرمیت، علوم سنتی، مساجد ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608185>

